

Verslag regionale speltakoverleg Welpen d.d. 12-11-2016

Voorafgaand aan het overleg was al een vraag binnen gekomen van de Jambowa (Bolsward). De Welpenleiding loopt er tegenaan dat zij een groot leeftijdsverschil hebben binnen de horde. Hun vraag is: hoe houden we het behapbaar voor de jonge kinderen en uitdagend genoeg voor de oude kinderen. Ze werken wel in nesten, maar dit ondersteunt onvoldoende bij dit probleem. Zij organiseren activiteiten, waarbij de ene helft iets makkelijk doet en de anderen iets moeilijks, maar ook dit heeft niet het gewenste effect.

Vanuit de Grutte Pier (Sneek) wordt benoemd dat zij dit ook hebben binnen hun horde. Zij houden er bij de nestindeling rekening mee door van de oudere kinderen steeds twee vrienden bij elkaar in een nest in te delen. Op die manier dagen die kinderen elkaar uit en je kunt hen inzetten om de jongere kinderen te helpen. Daarnaast worden de kaders van de opdracht (wat moet je maken of hoe moet iets eruit zien) bewust vaag gehouden, zodat er ook ruimte is voor eigen interpretatie van kinderen. Op die manier maken de jonge kinderen een makkelijker variant van de opdracht en de oudere kinderen bedenken zelf wel een moeilijker variant ervan. Het mooie hiervan is dat er ook geen oordeel is over goed of fout, zodat ook kinderen die bijvoorbeeld beperkt zijn een positieve ervaring opdoen.

Er komt de vraag vanuit de Grutte Pier (Sneek) met betrekking tot gezonde voeding maken/koken. De Grutte Pier maakt vaak eten zoals koekjes, pannenkoeken of pepernoten (bij sinterklaas). Er worden opties genoemd als engeltje ter paard (kaas met spek), maar ook suggesties als "kijk eens op internet, want daar is genoeg te vinden" worden genoemd.

Vanuit Burmania wordt een casus voorgelegd. Er wordt verteld dat een moeder haar autosleutels aan een van de welpenleiding had gegeven, omdat ze zelf haar kind niet uit de auto kreeg. De vraag is of dat nog jouw taak als leiding is. Er worden voorstellen gedaan over het benaderen van de leerkracht of een mail schrijven aan de ouders. Wat opvalt is dat deze jongen veel baat lijkt te hebben bij duidelijkheid. Hij lijkt onzeker (en dat roept weerstand op bij deze jongen) en op het moment dat voor hem niet duidelijk is wat hij gaat doen of wat er van hem verwacht wordt, dan gaat deze jongen in de weerstand. Op het moment dat de grenzen duidelijk aangegeven worden en er uitgelegd wordt wat de jongen kan verwachten/ wat er van hem verwacht wordt, dan doet de jongen gewoon mee. Bij scouting is er eigenlijk niet zoveel aan de hand, zolang hij duidelijkheid krijgt. De jongen heeft al eens genoemd dat hij bang was dat zijn ouders hem niet op zouden komen halen.

Deze signalen zijn echter niet met ouders besproken. In het huisbezoek viel echter de moeizame interactie met moeder/ouders ook op. Datzelfde werd ook gezien bij het andere kind van deze moeder. Het lijkt erop dat deze moeder niet goed weet wat haar kind van haar nodig heeft en mogelijk heeft deze moeder professionele hulp nodig. Het is echter niet aan ons (leiding van scouting) om dat te benoemen.

Het is wel wenselijk om samen met een (bij voorkeur iets ouder) bestuurslid het gesprek aan te gaan met deze moeder/ouders. Nodig moeder uit als ze het kind komt brengen (niet per mail, eventueel nog per telefoon). In de discussie valt op dat veel leiding het moeilijk vindt om zo'n gesprek aan te gaan.

Zo'n gesprek kan beginnen met: "wat verwacht iedereen van dit gesprek". Wees daarin eerlijk! En check of moeder weet waarom het gesprek gehouden wordt. Dat voorkomt verrassingen of teleurstellingen!

In het gesprek zou gevraagd kunnen worden hoe het voor haar is om te zien dat de overgang zo moeizaam verloopt. Daarnaast kan benoemd worden (mits moeder dat goed vindt! Vraag daar expliciet toestemming voor!) wat het kind helpt om iets wel aan te kunnen (dus de voorbereiding en de voorspelbaarheid) en hoe het voor moeder is om dat te horen. Ook is het goed om te benoemen dat deze jongen zijn moeder mogelijk niet altijd als voorspelbaar ervaart, want hij durft er niet op te vertrouwen dat zij hem weer op kan halen.

Het is de kunst om uit de beschuldiging te blijven (ga niet oordelen en vraag regelmatig hoe het voor moeder is om dit te horen) en vooral te blijven benoemen wat je bij het kind ziet gebeuren. Het doel is uiteindelijk dat dit kind makkelijker de overgang kan maken, zodat hij niet zo hoeft te schakelen op het moment dat hij naar scouting gaat. Dat maakt de ervaring van het geheel ook veel positiever voor het kind.

Het woord werd nog even gegeven aan het team van de Rimboejacht. Alle groepen ontvingen ook een Krant met daarin de oproep voor de welpen om mee te komen doen aan het zoeken van de schat van het achter, achter, achter kleinkind van Billy the kid. Er volgen meer berichten via de groepspost en via facebook.

Er is afgesloten door alle aanwezigen drie post-its op drie verschillende vellen te laten plakken, met betrekking:

- a: iets positiefs over de groep c.q. horde,
- b: wat voor vragen heb je aan andere leiding,
- c: iets negatiefs over de groep/horde

Er was helaas geen tijd meer om dit uitgebreid te bespreken.